

Telegraful Român.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Corespondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se inapoiază.

INSETIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de două ori 24 fil., — de trei ori 30 fil
rândul cu litere garmond.

Ofertul de pace în dietă.

A fost o ședință frumoasă, solemnă, ședință de Marți, 12 Decembrie n. c. a dietei ungare, ținută după ameaz la orele 5, când guvernul țării, prin rostul domnului ministru președinte, conte Stefan Tisza, a făcut comunicare despre pașii întreprinși din partea puterilor centrale pentru inițierea per tractărilor de pace. Esența Sa, domnul ministru președinte, a rostit cu ocasiunea aceasta vorbirea următoare:

«Onorată casă! Miniștrii de externe ai puterilor aparținătoare sistemului nostru de aliare au predat astăzi reprezentanților statelor neutre, încredință cu apărarea intereselor aparținătorilor la respectiva putere din streinătatea dușmană, nota următoare: (Cetește nota diplomatică, publicată în numărul trecut, apoi continuă): Când aduc nota aceasta la cunoștința onoratei case, aș dori să stabilesc înainte de toate, că nu se cuprinde nimic nou în ea, că nota nu înseamnă un punct nou de vedere, din contră, reprezentă punctul de vedere pe care s-au aflat în mod consecvent monarhia și aliații ei sub întregul decurs al răsboiului, ba cutez a mai adaoge, că decenii de arăndul chiar și înainte de răbui. (Aprobări).

E necesar să fie stabilit lucrul acesta, pentru că, după părerea mea, numai cu considerare la acest fapt putem să taxăm corect adevărata însemnatate și gravitate a acestui pas. (Aprobări).

In timpul abia trecut a fost mult ventilată chestia, că din cele două grupări de puteri, în răbuiul acesta, care a avut rolul de a ataca, și care rolul apărării, și că asupra căreia cade răspunderea pentru provocarea răbuiului? Cunoaștem toți polemia de cursă în chestia aceasta între cancelarul imperiului german și ministrul de externe de atunci al Angliei. Eu cred, că polemia aceasta a adus cu toată claritatea imaginabilă dovedă, că în jumătatea a două a lunie Iulie 1914, în acele zile de fatală importanță, cine a provocat răbuiul. (Aprobări). Si totuși nu facem lucru de prisos, dacă întrăm mai adânc în chestie și ne nisuum a stabili, că pentru învenirea raporturilor internaționale din Europa responsabilitatea cine o poartă? O reprivire scurtă istorică va aduce claritate în chestie. (Să auzim!).

Onorată casă! După înființarea imperiului german, ideea fundamentală politică a marelui bărbat de stat, care în ea și-a aflat încoronarea operei vieții sale, a fost, asigurarea succesorilor mari atinse, prin o pace durabilă, care să ofere imperiului german condițiunile primordiale ale desvoltării pacinice. Realisarea acestei idei politice a căutat-o în primă fază în alianța celor trei împărații (Germania, Rusia și Austro-Ungaria) și pe vremea scurtă scopul și l'a fost atins.

Dar de lungă durată nu putea să fie alianța aceasta. Existența ei a devenit imposibilă pe urma tendințelor agresive politice ale imperiului rusesc, care periclitau interesele vitale ale monarhiei noastre. (Aprobări). Răbuiul turco-rusesc, evenimentele care i-au urmat, congresul dela Berlin cu conclușele sale, au săpat groapa pe seama alianței celor trei împărații. Natura lucrului a cerut, ca din alianță să iasă puterea aceea, care urmărește o politică esternă agresivă, și prin aceasta au devenit raporturile dintre cele două puteri mari europene, care s-au pus pe punctul conservativ de vedere, cu atât mai strâns. (Aşa e!).

A rămas deci alianța celor două puteri mari din Europa centrală, la care nu peste mult s'a alăturat Italia, ca membru estern (ilaritate). În fața acestei alianțe conservative, cu tendințe pacinice, se aflau cele două mari puteri ale contingentului, care deși din diferite motive, dar în asemenea măsură, urmăreau scopuri agresive. (Aşa e!) Nimic mai natural, decât ca aceste două puteri mari agresive, deși mergea fiecare pe calea ei, să se întâlnescă și să lege alianța rusu-franceză, care aștepta numai ocazia favorabilă, pentru că să realizeze ideea revanșei franceze și ideea domniei rușești în Balcani, față de puterile din Europa centrală. (Aşa e!) Încă pe atunci întâlnim încercări, de a fi prezentată alianța rusu-franceză ca o formă de chemată să apere pacea europeană, amenințată prin alianța germană austro-ungară. Aceeași nizuință, care și în cursul actualului răbui a putut să producă un rezultat de necrezut în lumea întreagă întrusă în răbuiul acesta, să arătă deci și atunci, când și-a luat începutul, operând atunci deja în mod sistematic în privința aceasta asupra seducerii spiritelor.

Cred, că nu e greu a lămuri chestia, că din cele două grupări de puteri, care a reprezentat pacea și care a periclitat pacea. În special alianța rusu-franceză avea un scop politic practic, care trebuia să fie îndreptat spre conturbarea păcii. Si cum că acesta era cazul, și că alianța germană austro-ungară a fost lipsită de orice tendință amenințătoare de pace, se poate dovedi cu un sir întreg de evenimente. Întâi cu aceea, că în măsura în care raporturile de putere se formau astfel, că se arăta a fi evidentă preputerea alianței din Europa centrală, situația în Europa devenind mai liniștită, mai pacnică. Iar dacă ajungea vreuna din puterile celelalte grupări de aliați în vre-o încurcătură, prin care puterea ei militară era legată în altă direcție, se întăreau în Europa văzând cu ochii garanțiile păcii în măsura corăspunzătoare. (Aprobări). Dacă gruparea noastră de puteri ar fi avut tendințe de atacare, nu putea să pericliteze pacea europeană nimică mai tare decât constelația, care reclamase forțele unui stat, să spunem, ale Rusiei, în măsură însemnată, în teritoriile îndepărtate. Si totuși cine se gândeau la răbui, în vremea în care imperiul

ruseșc era legat în ostul depărtat prin răbuiul cu Japonia? (Aprobări).

Cred că acestea sunt fapte în de obște cunoscute. Ajunge să le accentuăm mereu pentru a tăia coaja pre-judiciilor și a nimici conclușile înșelătoare, create de predicarea celor mai îndrăsneți neadevăruți în cursul deceniilor.

In sensul păcii s'a făcut desvoltarea în cursul multor ani, în cursul deceniilor. O anumită resignare stăpânea gruparea de puteri din fața noastră, care însă și judeca asupra situației astfel, că un răbui european îi ofere slabe perspective de succes. Astfel s'a născut un fel de discordare. Intensitatea ideei franceze de revanșă a slabit. Rusia căuta să se orienteze în alte direcții, și aspirațiunile de putere ale imperiului țărilor asupra Balcanilor au fost împinse îndărăt.

Asta a ținut atâtă, până năzuințele sale nu au primit ajutor neașteptat delă o mare putere, care în urma intereselor proprii, corect înțelese, și pe urma tuturor moștenirilor sale istorice, trebuia să se simțască indemnitată să sprijinească acțiunea politică a grupării noastre de puteri. Multă vreme atitudinea Angliei corespunde pe deplin tradițiilor sale. Nu s'a alăturat la nici una dintre grupări, căci era doară obiceiul vechiului englez de a nu-și lega mâinile prin alianțe durabile. In general însă politica engleză sprijinea totuși acțiunea desvoltată de alianța noastră pacifistă în interesul păcii europene.

Dar deodată s'a produs o întoarsătură neașteptată. S'a făcut încercarea de a se lăși credință, că e necesară o apărare în contra militarismului german, în contra nisuințelor germane de putere mondială. Cunoaștem prea bine isvorul din care a eșit această tendință a unei părți din presa engleză. Dar totuși nu credeam, că în Anglia pot să fie oameni serioși, cu gândire independentă, care și-ar fi putut de fapt însuși acest punct de vedere, foarte acomodat de a răpi cu sine oameni cu gândire superficială, corăspunzător insă totodată întru toate tradițiile engleze, de a acoperi nisunțele proprii egoiste și de a îmbrișca egoismul englez în scopuri generale de ale omenirii. Apucătura aceasta nu poate întuneca faptul, că Anglia vede în desvoltarea pacifică economică a Germaniei o rivalitate, în contra căreia nu numai că are să se apere, dar are chiar să o sdorească. Si dacă s'ar folosi presa engleză de o fraseologie oricără de vicleană, și tot așa și viața publică din Anglia, cuvintele scăpate fără voie în cursul acestui răbui mondial ne arată asuncizișurile psihei poporale engleze, și ne arată, că adevăratul motiv motrice al alăturării Angliei la alianța rusu-franceză a fost desvoltarea economică, concurența economică a poporului german. (Aşa e!).

Ori-cum să fi fost, prin alăturarea Angliei se schimbă raporturile de putere. Două puteri mari se aflau în

fața altor trei. Tot mai bine se întărea în alianța rusu-franceză speranța de a putea conta la sprijinul Angliei în cazul unui conflict mare de arme. Si în măsura în care creștea această incredere, se întuneca orisontul politic al Europei, se încordau tot mai mult raporturile internaționale, se înmulțau punctele de ciocnire, episodele critice, și situația se forma tot mai mult astfel, că deja în lunile din urmă, înainte de izbucnirea răbuiului actual, nu atât de mult la noi, căci la noi trăiau încă mulți în iluziuni, că mai ales în opinione publică a grupării celelalte de puteri, s'a întărit convingerea, că e aproape ceasul lichidării celei mari, când poziția de mare putere a Germaniei și a monarhiei noastre va fi clătinată.

Desvoltarea aceasta istorică a copit răbuiul; ea ne-a făcut de datorină, ca atunci, când o provocare fără exemplu ni s'a făcut, iar ceea ceală grupare de puteri s'a pus în calea apărării noastre în contra acestei provocări fără exemplu, să punem mâna pe arme pentru asigurarea intereselor amenințate vitale ale noastre, a existenței noastre amenințate. (Aprobări). Am scos sabia ferm decisi de a merge în momentele de primejdie cu națiunile, care își apără existența, cari vreau să trăiască. (Aprobări). Așa am păsat, cu firma gândire, cu voie de învingere, fără a ne putea spăria preputerea și a ne clăti în prepus caprișile schimbăcioase ale răbuiului. (Aşa e!) Dar am scos sabia fără nici o intenție de cucerire, fără patimă plină de ură, îndreptată spre nimicirea dușmanilor noștri. (Aprobări vii generale).

Dar totdeauna am stat gata de pace. Am stat gata înainte de răbui, în momentul izbucnirei răbuiului și de atunci încoace totdeauna. Si dacă nu ne-am manifestat în toată forma, în mod sărbătoresc, până acumă intenția noastră pacnică, motivul e singur acela, că față de un contrar, care a pus gând să nimicească existența noastră, ofertul de pace poate fi făcut numai în momentul, când nimenea nu poate vedea în acest pas un semn al slăbiciunii. (Aprobări și aplause). Pentru un ofert de pace făcut înainte de vreme și atribuit din anumită parte slăbiciunii, nu ne-ar propria de pace, ci din contră, ar îndepărta-o și mai mult. (Aşa e!).

Astăzi e sosit, onorată casă, cum cred, momentul potrivit. Știm, că dușmanii noștri au așteptat dela ofensiva groaznică, desvoltată în vară, dela ofensiva care se apropie de sfârșit, deciderea răbuiului; poate că și înainte de această ofensivă, la tot cazul însă mai târziu, când în prima perioadă a ofensivei acesteia au putut arăta succese însemnate. Știm și aceea, că ultima speranță, adulul în mâna lor, dela care între toate împrejurările au sperat căștigarea partidei, a fost întrarea României în jocul lor.

Onorată casă! Mareea ofensivă concentrică e, cred eu, aproape de încheiere. Succes strategic nu a adus.

Ea a reclamat dela dușmanii noștri jertfe atât de groaznice în oameni, încât nu stă în nici un raport cu ele căștigul tactic avut pe unele locuri. România încă a intrat în acțiune. Ultima speranță a devenit realitate. De spre rezultat nu pot să fie perdute multe vorbe. Când am avut mai pe urmă ocaziune a mă pronunța aici în chestia aceasta, am cutedat a da expresiune speranței, că atacul român nu poate să aducă contrarilor noștri decât rezultat nefavorabil. Realitatea a întrecut speranțele noastre. Astăzi, cred eu, — n'avem să o spunem noi, căci adevarul a străbătut și în opinia publică a statelor din antantă, — că atacul român a asigurat deciderea în favorul nostru mai bine decum era înainte de atacul român. Ceealaltă speranță era infometarea puterilor din Europa centrală, dar și prăbușirea acestei speranțe a adus o cu sine campania română.

Intre astfel de împrejurări am crezut noi, că e sosit momentul potrivit pentru a ne manifesta formal și solemn intenționile de pace. Ministerul de externe al monarhiei noastre s'a pus în privința aceasta în înțelegere cu guvernele aliate, imediat cum și a luat începutul o astfel de formăriune a situației. Si el a aflat la aliații noștri o concepție cu totul afină. In perfectă înțelegere împrumutată, după matură precumpărare, s'a decis toate guvernele aliate să facă acum ofertul respectiv.

Onorată casă! Deciderea e acum în mâinile contrarilor noștri, ei stau acum în fața unor determinări de o gravitate, ca și care istoria lumii nu prea cunoaște. Dacă vreau, pot să poarte răsboiul mai departe, pot să trimită la moarte, nu sute de mii, ci milioane de ale popoarelor, pot să potențeze devastările, lipsurile, suferința și miseria, caracteristica acestui răsboi mondial, arătată în măsură fără exemplu întregei omenimii. Pot să continue cu opera diavolească a pustiirei și a însălbătăciri, nimicind comoare prețioase ale omenimiei întregi. Toate acestea pot să le facă, dar dacă le fac, au să le facă fără cel mai mic prospect de succes. (Aprobări). Si, onorată casă, dacă e crimă provocarea răsboiului asupra omenimiei atunci, când este speranță de a se împlini aspirațiunile de putere ale națiunii proprii, e de o sută de ori crimă continuarea răsboiului atunci, când e nimicită și speranța aceasta. (Aprobări vii).

Dacă apelul de pace, emanat dela noi, află răsunet, pacea, după convingerea mea, nu întâmpină pedezi de neînvinis. După convingerea mea, propunerile de pace pe care le vom face, sunt și pentru contrarii noștri acceptabile și acomodate de a provoca o pace durabilă, de a ridica la nouă valoare punctele de vedere unitare omenești, cari cuprind în ele întreaga omenime. (Aprobări vii). Calcă contrarii noștri pe calea aceasta, atunci pot afla la gruparea noastră de puteri primire onestă, loială, plină de toată seriositatea voitoare de pace. Aleg însă calea răsboiului, atunci se va continua răsboiul. In privința sfârșitului nu putem să avem nici o înțelegere. (Aprobări generale). Dacă l'am suportat până acum, dacă am stat la locul nostru în mijlocul atât orășăturilor dubioase, nesigure, primejdioase ale răsboiului, cine mai poate trage la îndoială, că nu ne vom afirma în mod învingător și în mijlocul cercărilor, cari eventual ne mai stau înainte? (Aprobări vii). Dar răspunderea pentru aceasta cade asupra acelora, cari au respins mâna de pace, întinsă lor în mod franc, bărbătesc, conștient. Si nici atunci nu ne va părea rău, că am făcut pasul acesta. Vom continua și atunci lupta, liniștiți în conștiință, că am făcut o încercare onestă, se-

rioasă, pentru a împedeca pe demonul pustiirei în munca sa groaznică». (Aprobări. Aclamări. Aplause).

Şefii partidelor opozitionale iau cuvântul pe rând și declară, că primesc cu bucurie declarațiile guvernului, făcute la timp potrivit și sedința se ridică la orele 6 și jumătate seara.

Ligă de pace în Rusia.

Pe că lățurălnice vine știrea din Petrograd, că acolo desvoltă călugărul *Rasputin*, care se bucură și acum de o influență extraordinară la curte, o acțiune foarte energetică pentru pace. În această activitate a să e sprijinit din tot adinsul de cei doi mitropoliți din Rusia: *Pitirim*, al Petrogradului și *Vladimir* al Chievului. Ba se afirmă, că în Petrograd există o ligă formală, înființată pentru propagarea ideei de pace, și că membrii acestei ligi își țin deseori întuniri în saloanele principelui *Andronovic*, asemenea un mare aderent al ideei propagate din partea ligei. În fine, ca lucru și mai sensațional, se dă știrea, că din liga aceasta de pace ar face parte și *Stürmer*, acum de curând demisionatul ministrului președintă al Rusiei, care ar fi stat chiar și în peractări de pace cu Germania. Dacă așa stau lucrurile, atunci e de înțeles, de ce a trebuit să plece domnul *Stürmer* atât de repede din fruntea guvernului rusesc, făcând loc răsboinicului — *Trepov*!

Guverne nouă pretutindenea.

Răsboinicul *George Lloyd* si-a înjhebat cabinetul, pe care l'a prezentat în fața parlamentului englez. E compus iarăși din o sumedenie de miniștri, cu și fără portofolii, dar e un guvern răsboinic. A fost primenit apoi și guvernul francez, în care încă au întărit oamenii noi, răsboinici, bine înțeles, dar tot sub președinția ministrului președintă de mai înainte *Briand*. În România încă și-au dat demisia toți miniștri, afară de ministrul președintă *Ionel Brătianu*, micul fiu al marelui său tată, care și-a format un guvern național, pentru toți să poarte răspunderea pentru greșelile sale proprii politice. Schimbare de guvern s'a întâmplat și în Austria, unde domnul *Dr. Ernest Körber* a demisionat, după o activitate abia de șase săptămâni. Motivul ar fi fost greutățile, pe care le-a întâmpinat la prelungirea transacției cu Ungaria. Maiestatea Sa, Impăratul și Regele *Carol* i-a primit demisia și a încredințat cu formarea noului cabinet austriac pe domnul *Dr. Alexandru Spitzmüller*, fost ministru în cabinetul lui *Stürgkh*.

Din parlament. Proiectul de lege despre indemnizare a fost votat din partea dietei și trimis casei magnaților, care încă l-a votat în ședință ținută Luni, 18 Decembrie, la orele 4 d. a. Dieta a întărit apoi, în ședință ținută Sâmbătă, 16 Decembrie, în desbaterea proiectului diplomei de încoronare și a formulei jurământului, pe care va avea să-l presteze Maiestatea Sa, Regele, cu ocazia încoronării. Proiectul de diplomă, compus din partea comisiunii regnicolare, din care, cum am spus și cu altă ocazie, a făcut parte și Escrența Sa, Inaltreasfîntul Arhiepiscop și Mitropolit al nostru, *Vasile Mangra*, a fost votat din partea dietei în general, în ședință de Sâmbătă, continuată și după amezi, cu modificarea cerută de Croați, anume, ca în loc de «Ungaria și țările asociate» să se pună în diploma cu numele acestei țări asociate, așa: «Ungaria, Croația-Slavonia și Dalmatia» și să se facă evident în diploma, că Rege apostolic e Maiestatea Sa și pentru Croația-Slavonia și Dalmatia, nu numai pentru Ungaria. În ședința de Luni, 18 Decembrie, a

dietei, a trecut diploma prin discuția specială, împreună cu formula de jurământ. Au fost votate. Vom publica, atât diploma de încoronare, cât și formula jurământului, în numărul viitor.

Cancelarul german despre ofertul de pace.

In parlamentul german din Berlin s'a făcut comunicare despre ofertul de pace, înaintat puterilor din antantă, în ședință ținută Marți, 12 Decembrie n. la orele 2 după amezi, prin graful cancelarului german *Bethmann Hollweg*, care în mijlocul unei tăceri adânci a rostit vorbirea următoare:

«Domnilor! Speranța, că în curând se vor arăta nouă evenimente favorabile pe câmpul de răsboi, formase motivul, că parlamentul n'a fost ajunat pe vreme mai lungă, ci s'a lăsat în grija domnului președintă să stabilească ziua ședinței proxime. Speranța s'a realizat cu mult mai repede decum era așteptarea. Voi fi scurt, pentru vorbesc răptele. Intrarea României în răsboi avea să miște la ost poziția noastră și a aliaților noștri, și totodată marea ofensivă dela Somme avea să ne spargă frontul dela vest, iar asalturi italiene se pună Austro-Ungaria în stare de neputință. Situația era serioasă. Cu ajutorul lui Dumnezeu splendidele noastre trupe au creat însă o situație, care ne ofere o siguranță mult mai deplină și mai mare, decât orișând mai înainte. (Aclamări vii).

Frontul dela vest există. Nu numai că există, dar în ciuda răsboiului român, el e provăzut cu rezerve mai mari de oameni și de material, decum era mai înainte. (Bravo)! S'a lăsat apoi măsuri foarte categorice în contra oricărora diversiuni italiene și pecând la Somme și în Karst dăinuia focul concentric, pecând Rușii dădeau asalturi la granilele dela ost ale Ardealului: mareșul *Hindenburg*, cu o conducere genială și fără păreche, cu trupe, cari în emulație cu toți aliații, au facut în prestația de luptă și de marș, ca imposibil să fie posibil (Aclamări), a lăsat întreaga Valahie vestică și capătul dușmanului! (Bravo)! Si Hindenburg nu se odihnește. Operațiunile militare se continuă!

Cu loviturile acestea de sabie deodată a primit base mai tarzi și provaderea noastră economică. Resurse mari de bucate, de mijloace de trai, de oleuri, și alte bunuri, au căzut în mâinile noastre în România. Transportarea lor e în curs. Deși avem puțin, ieșam noi la cale și cu ce avem. Dar acum e și siguritatea noastră economică afară de orice îndoială. Întâmplările cele mari de pe uscat se unesc apoi în mod vrednic cu faptele eroice ale submarinelor noastre. (Bravo). De fapt, în contra infometării, pe care au învoacăto dușmanul nostru în contra noastră, nu pot acum ei însăși să scape. (Bravo).

Când Maiestatea Sa, Impăratul, după încheierea primului an de răsboi s'a adresat poporului german cu o proclamație publică, a rostit în ea și cuvintele: «Trecerea prin lucruri mari în viață te face temător de Dumnezeu și îți întărește inimă». Nicicând n'a fost Impăratul nostru și poporul nostru de altă părere. Nici de astădată! Conducerea genială și prestația de ne mai auzit de eroice au creat fapte de bronz. Chiar și oboseala internă, la care conta dușmanul, a fost numai o concluzie falsă. În mijlocul învălășelii răsboiului de departe, a creat parlamentul german prin legea despre serviciul patriotic de ajutorare o nouă fortăreață de apărare și de rezistență. În dosul armatei luptătoare stă poporul muncitor. Forța uriașă a națiunii e întrebunțată în mod eficace pentru singurul scop comun. Nu cetate asediată, cum credeau contrarii noștri, ci tabără unitară, puternică, bine organizată, cu isoare inepuizabile auxiliare: e imperiul german, aliat puternic și credincios al fraților de arme, probați în lupte, de sub steagurile austro-ungare, turcești și bulgare!

Nefințuitori de vorbele dușmanilor noștri, cari scorneau despre noi, când planuri de cucerire a lumii, când desparate strigăte de groază după pace, — am mers resoluți înainte și mergem însă înainte, totdeauna gata de a ne apăra și a ne bate pentru existența poporului nostru pentru viitorul său liber și asigurat, gata însă totdeauna și de a întinde pentru preșul acestuia mâna de pace, pentru a puterea ce o avem, nu ne face surzi în fața responsabilității înaintea lui Dumnezeu, a poporului propriu, a omenimiei! (Bravo!).

Dușmanii noștri s'a dat înălțări din calea declarațiunilor noastre de până acum, că suntem gata a legă pace. Acum am mers cu un pas mai departe. În înălțării constituției, în 1 August 1914 a apăsat personal pe Maiestatea Sa, Impăratul, foarte greu decisiunea pe care a avut vreodată să o iee un German, — ordonarea mobilisării, forțată prin mobilisarea rusă.

In cursul acestor ani lungi și grei de răsboi Impăratul n'a fost stăpânit decât gândul, cum s'ar putea crea pacea pe seama Germaniei asigurate, după luptă din care a eșit învingătoare? Nimeni nu poate confirma aceasta mai bine decât mine, care port respunderea pentru toate acțiunile de guvernare. In cel mai adânc sentiment moral și religios de datorină față de omenime, Impăratul acu de sosit momentul pentru o acțiune de pace. De aceea, Maiestatea Sa, în efectă înțelegere și în comunitate cu lăsali aliați, a luat hotărârea, de a propune puterilor dușmane intrarea în peractări de pace. (Mișcare. Aclamări vii.)

Azi dimineață am predat reprezentanților puterilor, cari reprezintă dreptile noastre în statele dușmane, deci reprezentanților din Spania, Statele-Unite și Americii și din Elveția, o notă corespunzătoare, adresată tuturor puterilor dușman cu rugarea, să mijlocească predarea. Acolo lucrul se întâmplă astăzi în Viena, Sofia și în Constantinopol. Dar vor incunoștița și celealte state neutre cum și Sanctitatea Sa, Papa, despre pașnică, apoi termină:

Domnilor! In August 1914 dușmanii noștri au desvelit chestia de putere a boiu mondial. Noi desvelim astăzi situația de umanitate a păcii. Răspunsul vor da dușmanii noștri îl astăză cu liniștea pe care ni-o dă puterea noastră și curata noastră conștiință. (Bravo). Resping dușmanii noștri propunerea iau asupra lor sarcina grozăvilor, care să mai urmeze, din lumea întreagă?

Atunci până în ultima colibă are se aprindă de nou fiecare înțimă germană stăpânită de sfântă mânie față de dușman, cari în intenționile lor de nimicire și cucerire, nu vreau să pună capăt macadă de oameni. Într-un ceas greu al sortii nu lăsându-se în grija președintelui să o covoace când va afla de bine).

Ce răspund dușmanii?

Era de prevăzut, că guvernele puterilor din antantă vor refuza deocamdată acceptarea ofertului de pace, făcut din partea puterilor centrale, vor respinge firul de păiu, care li s'a întins, spre a eșa mai uso și nesdrobite de tot din răsboiul de el provocat și înscenat. Ceea ce însă nu înseamnă, că popoarele din statele aparținătoare antantei ar fi de o părere cu guvernele lor. Din contră, suntem își propunem să lăsăm noi decisiunea grea a sortii, udată săngele sutelor de mii dintre fiii și hanii noștri, cari și-au dat viața pentru situația patriei. In această luptă a popoarelor care a descoperit toate grozăvile vii pământești, dar și mărimea curajului omenesc și a voinei omenești într'o formă acumă nevăzută, mintea și omeneasca nu poate fi jertfită până la din urmă. Dumnezeu va judeca. Noi merge fără teamă și cu capul ridicat călea noastră; deci pentru luptă, pentru pace. (Aclamări. Aplause. Când lăsându-se în grija președintelui să o covoace când va afla de bine).

Deocamdată însă, cum am spus, că din antantă nu primesc ofertul de pace care li s'a făcut. Astfel *George Lloyd*, prim-ministrul englez, a telegrafat ministrului președintă *Briand*, imediat cum a aflat, care e cuprinsul vorbirei cancelarului german și al notei diplomatici trimisă din partea împătritei alianțe, că «Anglia e decisă în mod neclătinat se continuă răsboiul până la victorioasa sa terminare», la care telegramă domnul Briand a răspuns numai decât că «de asemenea sentimentul și stăpânit și guvernul francez».

Graba cea mare, cu care a căutat să se întăleagă guvernul englez cu cel francez în privința respingerei ofertului de pace, este a se splica astfel, că și în Anglia, și în Franța, guvernul a voit să indice presale de urmat, ca nu cumva să iee posibilitatea favorabilă ofertului făcut. Respingerându-guvernul, presa, pusă la discreția guvernului pretutindenea, încă trebuia să respingă. De aceea scriu cam la fel zilele din Anglia și Franța, ba și din Italia, că ofertul de pace e numai cursă, pusă din partea Germaniei, și nu e făcut decât pentru linștirea și animarea populației proprii, sătul de răsboi. Presa din statele neutre dă însă ofertului de pace impre-

tanță care i se cuvine, recunoscându-i se-
riosityate și greutatea morală.

In ședința camerei franceze din 12 Decembrie n. înțintă după amează, guvernul a făcut prin rostul ministrului president Briand următoarele declarații cu privire la ofertul de pace pe care îl primise în ziua aceea:

«Datorină mea este să mi apăr țara de o eventuală pustiire, când altă țară se înarmează până în dinți, când cu violarea dreptului popoarelor ridică pe toți oamenii pentru ai duce cu forță la muncă. Dacă în astfel de moment nu aș striga țarii mele: «Atenție! Fiți cu băgare de seamă», aș fi foarte punibil. Ni se face propunere să pertractăm asupra păcii, în momentul, în care Belgia, Sârbia, și zece departamente franceze sunt ocupate de dușman. În mod nedecis și sinistru se face incercarea cu cuvinte solemnă a fi puse în mișcare conștiințele neliniștite și inimile, în țările, cari jesc atât de mulți morți. Ce vedem în vorbirea aceasta? (A lui Bethmann-Hollweg). Întâi de toate un strigăt, menit să seducă pe neutrali și pe poporul german. Nu noi suntem aceia, cari am voit răboiu acesta groaznic, care ni s'a octrotat. La strigătul acesta vreau să răspund pentru a suta oară: «Nu! Voi ati atacat. Orice ați spune, esistă fapte cari dovedesc lucrul acesta. Sângelul cade asupra capetelor voastre, nu asupra lor noastre». Am dreptul să spun, că e o cursă proastă. A spus Bethmann: Vrem se dăm popoarelor noastre toate mijloacele prosperării; pe cari și le doresc, — iar celoralte popoare le ofere, ca milă, recunoscută cu placere din partea sa, promisiunea, că nu vrea să le nimicăescă! După lupta dela Marne și după Verdun, atâtă e ce poate fi oferit glorioasei Franțe, încă pe picioare? Trebuie să ne gândim și apoi vedem, ce scop urmărește un astfel de document. Am dreptul să afirm dela tribuna aceasta, că e o manevră, o incercare, de a se semăna neînțelegere printre aliați, de a se zăpăci conștiințele și a se demoraliza popoarele. Republica franceză nu poate face între asemenea imprejurări mai puțin decât a făcut convenitul.¹ (Applause unanime).

In camera italiană încă a fost vorba despre ofertul de pace, în ședință din 13 Decembrie n. în care ședință ministrul de externe Sonnino a răspuns la interpelarea ce i s'a adresat următoarele:

«Mi s'a înmănat de fapt, din partea ambasadorului elvețian, o notă a guvernului german și a celoralte trei puteri aliate, cu propunere de a iniția pertractări de pace. Ambasadorul elvețian a mai spus, că face comunicarea aceasta în calitate de reprezentant al intereselor germane în Italia și al intereselor italiene în Germania sub durata răboiului, și că nu are intenția să exercizeze nici o funcțiune de mijlocire, ci predă simplu nota. I-am răspuns, că iau act despre ea. Ca să răspund la întrebare, trebuie să declar numai decât, că în notă nu sunt precise condițiile, sub cari se propune inițierea pertractărilor de pace. (Cetește părți din textul francez al notei și continuă:) Atâtă e tot. Restul îl formează resonamentele asupra răboiului. Am răspuns ambasadorului elvețian, că natural, după ascultarea părerialor colegilor mei, mă voi pune în înțelegere cu celelalte guverne din anumătă în privința răspunsului la nota aceasta, care tot așa, cu invocarea celoralte patru puteri dușmane, a fost compusă. Aș răga pe domini deputați să abstee dela discuții, pentru că în ceea ce privește regale în capitala țării. Programul serbărilor îl vom publica în numărul viitor.

terilor centrale, s'a pronunțat în unanimitate pentru continuarea răboiului până la învingerea finală, deci în contra acceptării propunerii de pace. Oare așa gândește și poporul rusesc? Cu greu ne vine a crede.

Răsboiul.

Dela frontul apusean se comunica, cum că pe teritorul dela Somme și dela Maas activitatea dușmanului a fost ceva mai moderată. La frontul dela răsărit Rușii au făcut mari sfotări, ca să recucerească pozițiile nede mult pierdute, dar repetițile lor atacuri au fost respinse, chiar și ce e de noapte. Luptele s'au dat pe la Luck și la Augustovka. Pe la Mestecănești și în valea Bistriței (Bucovina) a fost foc viu de artillerie și lupte cu rezultat schimbător. In România situația e neschimbată. Orașul Braila a fost evacuat de Români. In Macedonia e foc de artillerie. Dela frontul italian nu se comunică nici o stire mai deosebită. Focul de artillerie e însă în permanență și aici.

NOUTĂȚI

Locuitorul Palatinului. La actul de încoronare al Maiestății Sale, Regelui Carol, are să coopereze și un locuitor al Palatinului, după ce acum nu mai are Palatin. Locuitorul său vine ales din partea ambelor coruri legiuitorare, în ședință comună. Partidul guvernamental a luat hotărâre, în conferință tinută Sâmbătă seara, să aleagă pe domnul ministrul-prezident, contele Stefan Tisza, după ce în anul 1867 a fost ales ministrul-prezident de atunci, contele Iuliu Andrassy. Opoziția a combătut cu multă energie candidatura aceasta, în ședință de Luni a dietei, dar alegerea contelui Tisza de locuitor al Palatinului e asigurată.

Incoronarea Regalei nostru Carol. Însoțit de regina Zita și de moștenitorul de tron arhiducele Francisc Iosif Otto, sosesc Mercuri, în 27 Decembrie, cu tren de curte la Budapesta. Serbăile de încoronare se încep în ziua aceasta cu primirea festivă a părochiei regale în capitala țării. Programul serbărilor îl vom publica în numărul viitor.

Covor istoric. Tronul regelui Carol, cu prilejul încoronării, va fi înmodobosit cu un covor al marelui rege Matia. Covorul acesta fusese dăruit de regele Matia familiei Erdödy, care îl păstrează ca o relicvie. Conte Eméric Erdödy a înștiințat pe ministrul președinte, contele Stefan Tisza, că la festivitatea de încoronare, în biserică Matia va pune la dispoziție covorul amintit. Biserica Matia din Buda, unde se face încoronarea, poate să cuprindă cel mult o mie de persoane.

Colina de încoronare din Budapesta. Colina de încoronare, pe care domnitorul Ungariei execută tradiționalele patru lovitură de sabie, se clădește din pământ trimes de municipiile țării. În acest scop orașele și comitatele sunt invitate să trimîte căte o lăda de pământ, luat pe căt e posibil din locuri de importanță istorică ale respectivelor orașe sau comitate.

† Simeon Lancu, notar pensionat în comuna Mohu, ajuns la adânci bâtrânețe, împărtășit cu sfintele taine ale muribunzilor, și-a dat nobilul său suflăt în mâinile Creatorului în 16 Decembrie st. n. 1916 la 1 oră d. a. în etate de 78 ani. Rămășițele sale pământesti, după ceremonialul bisericesc, săvârșit la casa mortuară în Sibiu, strada Seiler Nr. 3, Luni, în 18 Decembrie st. n. la 2 ore d. a. au fost transportate în comuna Mohu, unde s'au așezat spre vecină odihoă, Marti, în 19 Decembrie st. n., la 10 ore a. m. în cimitirul de acolo. Fie-i țărna ușoară și amintirea binecuvântată!

Alegeri municipale. În cele cinci cercuri electorale municipale ale comitetului Sibiu se fac în 28 Decembrie 1916 alegeri de membri în reprezentanța municipală, în locurile devenite vacante, și anume: în

cercul II Sibiu se alege 1 membru, locul de alegere sala comitatului; în cercul III Sibiu se aleg 3 membri, locul de alegere sala de ședință a magistratului orășenesc; în cercul Noerich e de ales 1 membru, locul de alegere cancelaria comună din Noerich; în cercul orașului Sebeșul săsesc se alege 1 membru, locul de alegere sala de ședință a magistratului; și în cercul Slimnicului se alege 1 membru, locul de alegere cancelaria comună de acolo. Alegători sunt toți cei trecuți în listele electorale, valabile pe anul 1914. Alegerea se începe dimineață la orele 9 și se termină la orele 4 d. a.

„Unirea“ reapare. Cu începere din 16 Decembrie n. reapare „Unirea“, foaia bisericească-politică din Blaj, care cu ocazia invaziunii române își suspendase apariția.

Dela comitat. Congregația ordinată de toamnă a comitatului Sibiu e convocată pe 29 Decembrie n. c. orele 9 dimineață. La ordinea zilei e pusă votarea diferențelor bugete pe anul 1917 și propunerea vicecomitelui de a contribui comitatul cu suma de 100,000 coroane la al cincilea imprumut de răsboi.

In atențirea publicului sibian. Primim incunoștițare dela domnul prim-procuror din loc, că în iarna anului acestuia temnița tribunalului regesc din Sibiu va adăposti femei în număr mai mare, și că femeile acestea întemeiată pot fi folosite și în cazuri particulare, la săvârsirea muncii femești. Doritorii de a fi împărtășiti de o astfel de putere de muncă, au să se adreseze domnului prim-procuror, strada Scheiwis, numărul 3/a, etajul II, ușa 79.

Ninsori mari în Elveția. Scriu ziarele mari, că în Elveția a nins mai multe zile și nopti de arăndul și că zăpada pe multe locuri e atât de mare, încât e întreruptă circulația trenurilor. De pe munți se rostogolește la vale lavine de zăpadă, cărora au căzut jertfă mai mulți oameni și multe vite.

Colecțiunea de predici Dr. Tarnavscchi — Dr. Voiutschi. Imai iau voie să avizez On. preoțime, că s'hembandu-se dispositiile poștale, de aici înainte voiu putea trimite opul numai acelora, cari vor putea răspunde pretul lui anticipativ. De altminterile servească On. preoțimi spre orientare, că putinele exemplare, de cari mai dispun, sunt ultimele și cu ele se epusează și această a doua ediție. Caransebes, la 27 Nov. v. 1916. Dr. Dimitrie Cioloca, profesor.

Front mai scurt. Ziul ruseșc Rieci scrie următoarele: Căderea Bucureștilor este fără îndoială de mare importanță pentru operațiunile din România. Prin ocuparea acestui loc dușmanul și-a putut împreună trupele din Ardeal cu cele din România, securându-si frontul în mod considerabil. După intrarea în acțiune a României, frontul dela Vatra Dornei până la Constanța, era de 1100 kilometri, acum este de 500 kilometri. Întrig frontul oriental, dela Riga până la Constanța a fost de 2400, acum este numai de 1800 kilometri.

Vom avea iarăși franzele. Oficiul pentru alimentare a publica a adus o hotărâre, care va produce bucurie în multe case. Va da zilele acestea oordonanță, prin care, în anumite condiții, se permite iarăși copotul de franzele. Motivul, care îndeamnă oficiul numit să aducă hotărârea aceasta, este împrejurarea, că în cetești se fac mari abuzuri la stabilirea prețurilor pentru drăguțurile, ce se vând în locul franzelelor. Publicul a pierdut extraordinar de mult prin faptul, că trebuie să cumpere prețuri scumpe, în loc de franzele ieftine, al căror copot era oprit.

Pierderile României. Se comunică următoarele desore rezultatele de râna acum ale expediției din România: Armata română, în timp de răsboi, are cam 700,000 de oameni. Dintre acestia sunt astăzi prinși 145 000 (între ei 1600 ofițeri). România a mai pierdut 155,000 de oameni în morți, răniți și dispăruți. Va să zică pierderile sale se urcă deja la 300,000 oameni, și anume din trupele sale cele mai bune. Ar mai avea cel mult 400,000 de ostași. Din 860 de tunuri au fost cucerite 450. Pământul României se află aproape jumătate în mână învingătorilor. Din căile sale ferate, în lungime de 3037 kilometri, a pierdut 2000 km.

Zile fără carne. Ceice voiau să ne învingă pe noi și pe Germani, nu cu armele ci prin infometare, adecație Englezii, au ajuns însă în mare strămoare în privința alimentelor. Guvernul englez a dat ordinăriune, prin care se introduce și în Anglia, eu înțepe din 1 Ianuarie 1917, zile fără carne, și se introduce și amestecarea făinei de grâu, la coacerea pânei, cu făină de porumb. Vorba veche: cine sapă gropă altuia, cade singur în ea.

O rugăintă.

Cățiva învățători confesionali de ai noștri, dela școale susținute din puteri proprii, fără a primi ajutor dela stat, au adresat Esclenței Sale, Domnului Arhiepiscop și Mitropolit al nostru, Vasile Mangra, următoarea rugă, pe care, spre liniștirea colegilor, dela cari au avut mandat să întreprindă acest pas, am fost rugați să o publicăm și în ziarul nostru, ceteri de toți învățătorii. Li facem deci loc, după cum urmează:

Esclența Voastră, Inaltreasfințite Domnule Arhiepiscop și Mitropolit!

Imprejurările excepțional de grele, ce le-a adus cu sine acest răsboi mondial, apăsă fără milă asupra tuturor. Dar mai cu seamă apăsă asupra funcționarilor cu lefurile fixe. Articli alimentari și de îmbrăcăminte s'au ridicat la preț înzecit, pe când lefurile au rămas pe loc, la maximul dinaintea răsboiului.

Statul, văzând soarta grea a zilelor amare ale funcționarilor, le-a venit în ajutor, dând aduse de scumpe tuturor funcționarilor săi, precum și învățătorilor de stat și învățătorilor confesionali cu subvenții dela stat. Singuri învățătorii fără ajutoare dela stat au rămas până în ziua de astăzi fără nici un adaus de scumpe, deși săvârșesc aceeași muncă cinstită și grea, ca și toți cei alături funcționari.

Congresul național-bisericesc din vara anului curent, luând în considerare, că susținătorii de școale nu vor putea din mijloacele lor proprii să le dea și aceste 35% ca adaus de scumpe, s'a simțit îndemnat să înainteze reprezentanții către înaltul guvern, ca și acești învățători, votându-li-se adaus de scumpe.

Rugăm pe Esclența Voastră, Inaltreasfințite Arhiepiscop și Mitropolit, să binevoiți a interveni la înaltul guvern, ca cererea Măritului Congres național-bisericesc să fie rezolvată în mod favorabil și căt mai urgent, pentru usurarea sortii și a acestor învățători, votându-li-se adaus de scumpe, începând cu 1 Ianuarie 1916, precum și pe anii viitori.

In nădejdea neclintă, că rugarea noastră demnă și justă va fi luată în dreptă considerare de Esclența Voastră, Inaltreasfințite Domnule Arhiepiscop și Mitropolit, rămânem cu supunere fiască: (Urmează subscrisele).

Poșta redacției.

Domnului P. în O. Nu știm. Nu primim la redacție nici «Gazeta Transilvaniei» și nici «Foaia diecezană».

Cărți și reviste.

Calendarul arhidicezan. A apărut calendarul arhidicezan, pe anul dela Cristos 1917, întocmit după gradurile și clima Ungariei și a României. Anul al șasezeci și săsălea. Editura și tiparul tipografiei arhidicezane. Contine, afară de partea calendaristică, de șematismul bisericii ortodoxe române din Ungaria și Transilvania pe anul 1917 și de celelalte părți indispensabile ale unui bun calendar, încă și o bogată și aleasă parte literară, compusă și din următoarele lucrări: † Arhiepiscopul și Mitropolitul Ioan Mețianu. Moartea și înmormântarea sa, de T. V. P. Arhiepiscopul și Mitropolitul Vasile Mangra. Alegerea, hirotonirea și instalarea sa, cu portretul foarte nimerit al Esclenței Sale, de T. V. P. Preoțimea în serviciul statistic, de Dr. Gh. Comșa. Meditații, poesie de Al. Munteanu al lui Vasile, și altele și altele. Prețul calendarului 1 cor. 50 fileri, plus 30 fileri porto. Se poate comanda dela librăria arhidicezană, Sibiu (Nagyszeben).

Transilvania. A apărut revista „Asociația”, Nr. 1—6, redactată de dl A. Barceanu. Cuprinde următoarele: Ofelinatele noastre, de A. B. Despre caritatea creștină, trei predici, de abatele Metodiu Zavoral. Directorul Virgil Onițiu. Glose la partea românească din gramatica limbilor române și a lui Meyer-Lübke, de Dr. Ioan Urban Jarnik. Un poet popular, de Cetitorul. Cronica. — Redacția și administrația: în Sibiu, la Asociație.

Din telegramele ultime aflăm, că parlamentul rusesc (duma), după o vorbire răsboinică a ministrului de esterne, care a respins «cu indignare» ofertul de pace și

¹ Conventul național francez a proclamat republica, a condamnat la moarte pe Ludovic XVI și l'a executat în 21 Ianuarie 1793, a înăugurat regimul terorismului.

Nr. 320/1916.

(179; 2-3)

Concurs.

Pentru întreg rea postului de învățător la scoala noastră confesională din Ibănești (sat) se publică concurs cu termen de 15 zile dela prima apariție în „Telegraful Român”.

Emolumentele impreunate cu acest post sunt: *a)* din repartiție pe popor 800 cor., din venitul cantoral 100 cor., iar restul din ajutor de la stat; *b)* cvarțir în edificiul școalăi; *c)* grădină.

Dela învățătorul ales se cere a forma și apoi a conduce în toate Duminecele și sărbătoarele corul în biserică.

Doritorii de a ocupa acest post să asteaște rugările instruite cu documentele următoare: Estras de botez, testimoniu de clasa a IV-a gimnazială ori civilă, absolutoriu despre cursurile pedagogice, diploma de învățător și alte documente recomandătoare, la subsemnatul oficiu protopopesc în terminul deschis și totodată a se prezenta și înaintea poporului spre a cânta la biserică într-o Dumineacă ori sărbătoare și a se face cunoscut.

Reghin, 18/31 Octombrie 1916.

Oficiul protopopesc al Reghinului în conțelegeră cu comitetul parohial din Ibănești.

Vasile Duma,
protopop.

A apărut

în editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Acaftistul

Preșintei Născătoarei de Dumnezeu și alte rugăciuni, cu binecuvântarea Inalt Preașfințitului Domn Ioan Mețianu, arhiepiscop-mitropolit al bisericii ortodoxe române din Transilvania și Ungaria etc.

In aceasta ediție augmentată, (474 pagini) se cuprind:

Rugăciunile dimineții, de seara și pentru fiecare zi din săptămână. Canonul de rugăciune de toate zilele. Rugăciunile dumnezești Liturgii. Canon de pocanță către Domnul nostru Iisus Christos. Rugăciune mai nainte de Ispovedanie. Învățătură pentru Ispovedanie. Rugăciunile sfintei cuminecături. Rugăciunile după sfânta cuminecătură. Rugăciune către Domnul nostru Iisus Christos. Rugăciune din toate zilele către Născătoarea de Dumnezeu. Acaftistul Domnului nostru Iisus Christos. Canon de umilință către Domnul nostru Iisus Christos. Rugăciunea de umilință către Domnul nostru Iisus Christos. Acaftistul preasfântă Născătoare de Dumnezeu. Canonul sfântului Nicolae. Cinstițul Paracclis al preasfintei Născătoarei de Dumnezeu. Canonul de rugăciune către Ingerul păzitorul vieții omului. Canonul de rugăciune ce se cântă către toate puterile creștini și către toți sănții. Rugăciunile mesei. Rugăciune la deosebite ocazuni. Culegere de rugăciuni la felurile întâmplării. Sinaxarul pentru tot anul. Păscalia până la anul 1960 cu explicație.

Se afă în depozit spre vânzare la **Librăria arhidicezana**, și se vinde legat solid și cu gust, în coloare roșie, cu 2 cor. porto 20 fil. Revânzătorii li se dă 20% rabat.

„Biblioteca Șaguna“

Redactată de Dr. I. Lupaș, Săliște.

Nr. 16—36.

Mângăiați poporul!**Cuvântări bisericești**

de

Dr. Ioan Lupaș
și alți preoți din protopopiatul Săliștei.

Se află de vânzare la **Librăria Arhidicezana** în Sibiu-Nagyszében.

Prețul unui exemplar: Broșat cor. 2—, legat cor. 2'60, porto 20 fileri.

Redactor responsabil Teodor V. Păcățian.

A apărut și se află de vânzare la **Librăria arhidicezana**:**Calendarul arhidicezan**

pe anul 1917

cu Sematismul autentic al bisericii ortodoxe române din Ungaria și Transilvania. Partea literară conține lucrări foarte interesante, și anume: † Arhiepiscopul și Mitropolitul Ioan Mețianu (moartea și înmormântarea sa), de T. V. P. — Tot merge omul..., de P. Dulfu. — Arhiepiscopul și Mitropolitul Vasile Mangra, cu portretul nou al Inalt Preașfințitiei Sale, (alegerea, hirotonirea și instalarea sa), de T. V. P. — Meditații..., de Al. Munteanu a. I. V., protopop. — Preoțimea în serviciul statistic, de Dr. Gh. Comșa. — Din răsboi (sonet), de V. S. — Jertfa (poveste spaniolă). — Cugetări. — Rugăciune (fragment), de I. A. Lăpădatu. — Casa cu stafii (episod din răsboiul de astăzi). — Gânduri și sfaturi, de N. I. — Târgurile. — Anunțe. — Catalog de cărți bisericești, didactice și tipărituri, care se află de vânzare la **Librăria arhidicezana**. — Lista manualelor didactice, admise de Consistorul arhidicezan, spre a fi întrebuințate în școalele confesionale greco-orientale române din arhidieceza Transilvaniei. — Tipărituri pentru școale și biserici.

Prețul I Cor. 50 fil., plus porto poștal 30 fil.

A apărut în editura comisiunii administrative a **tipografiei arhidicezane**:**R. Ruiz Amado:****Secretul succesului**

converzieri teoretice și practice cu tinerii de 15—20 ani, traducere de **Vasile Stan**, profesor la seminarul „Andreian”. Cuprinsul: Succesul și fericirea. Problema succesului. Idei atavice. Zeificarea succesului. Zodia. Periodul fatal. Planul de luptă. Nu fumezi? Încă o țigare?...? Păhărele de beatură. Vorbele obscene. Steagul celor septe voinici. Timpul și aur. Lectura. Jocurile. Sportul. Prietenii. Cavalierism și Donchișotism. Viermele neadormit. Orientari. O putere... Nobleta adevărată. Inclinații și destoiniciile. Concurența socială. Capitalul celor desmoteniți. O obiecție și o părere. Chemarea dumnezească. Munca. Impărtirea timpului. Statornicia. Impărtășește ca să invingeri. Puterea de sus. Sfaturile unui părinte către fiul său.

După cum se vede din acest cuprins bogat, **Secretul succesului** e o contribuție însemnată la literatura noastră pentru tineret, astăzi destul de săracă.

Se afă în deposit spre vânzare la **Librăria arhidicezana** din Sibiu, exemplarul broșat (280 pagini format 8°) cu 2 corone.

Revânzătorilor se dă un rabat de 20%.

A apărut și se află de vânzare la **Librăria arhidicezana**, Sibiu:**Protocolul sinodului ordinar**

al arhidiecezei gr.-orientale române

din Transilvania

tinut în anul 1915.

Prețul Cor. 120 + 15 fil. porto.

A apărut:

în editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidicezane

Rânduiala Liturgiei**Carte de rugăciune**

pentru tinerimea gr.-or. ort. române

în care se cuprind: Rânduiala liturgiei; rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei Treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; psalmul 50 „Miluște mă Dumnezeule” etc.; Simvolul credinței; tropare de cerere; rugăciunea sfântului Efrem; rugăciunile mesei; rugăciune de toate zilele către Născătoarea de Dumnezeu; rugăciune către sfântul Nicolae; rugăciune înainte de mărturisire; rugăciunei înainte de împărtășirea cu s. cuminecătură ale marelui Vasile și Ioan Gură de aur; rugăciuni după împărtășirea cu s. cuminecătură; rugăciunile de seara și rugăciunea cinastitei cruci.

Se afă în deposit spre vânzare la **Librăria arhidicezana**, și se vinde legată frumos, în coloare roșie, cu 50 fileri.

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Revânzătorilor li se dă rabat 20%.

La Librăria arhidicezana

se vând cu preț redus:

I. Recvizite pentru fizică.

Instrument arhimedic
Glob de aramă	...	3.10
Scripet	...	4.50
Cumpăna	...	2.50
Potcoave magnetice	...	70
Retorte	...	—
Sticle pentru udat	...	1.50
Prismă	...	3.10
Sticle măritoare	...	3.50
Vase papilare	...	8.10
Vase comunicătoare	...	3.10
Vas de ūinut apă	...	4.50
Pâlnic de sticlă	...	—50
Pocală de sticlă	...	—40
Rudă de sticlă și cauciuc	...	4.50
Tevi de sticlă	...	1.80
Cutii cu peatră brună	...	—40
Sticle cu acid cal-clor	...	2.10
Colecții cu mineralii	...	24-
Colecțiiunea plantelor	...	12-
Colecțiiunea insectelor	...	15-
Colecțiiunea corporilor geometrice	...	6-
Colecțiiunea măsurilor	...	8-

II. Tabele de intuiții.

Modelul mașinii de aburi	...	1
Să ne ferim de beuturi spirituoase	...	2
Urmările beției	...	3
Humus	...	3
Cutii, conținând 16 tabele din istoria naturală, cutia	...	10-
Orașul	...	5-
Pădurea	...	5-
Munții	...	5-
Primăvara	...	5-
Vara	...	5-
Iarna	...	5-
Curtea țărănească	...	5-
Konyhaker	...	3-
Fătitetés	...	3-
Palkó	...	3-
Öreg koldus	...	3-
Madarak etetése	...	3-
Templom	...	3-
Szántás, vetés, boronálás	...	3-
Ruhámósás	...	3-
Rostálás	...	3-
Aratás	...	3-
Asztalos műhely	...	3-
Tukács	...	3-
Kačákás	...	3-
Cséplés	...	3-
Kovács	...	3-
Czipész	...	3-
Szüretelés	...	3-
Tabile negre mari pentru școală (lungimea 1.5 m., latimea 1.25 m.)	...	10-
Standartul și emblema națională maghiară	...	4-

Biblioteca

Reuniunei române de agricultură din com. Sibiu

Nr. 1	Tinerica viteior, de E. Brote	K — 26
2	Trifoiul, de Eugen Brote	—24
3	Prăsirea pomilor, de Dem. Comșa	—2
4	Legea veterinară, de Inv. Muntean	—80
5	Insotirile de credit (Raiffeisen), de Dr. Aurel Brote	1.00
6	Cartea stuparilor săteni, de Romul Simu	—70
9	Povește pentru stârpirea găndacilor de Maiu	—10
10	Darea pe vinuri și favorurile (Inlesnirile) ce face legea în privința ei proprietăților de vii	—
11	Povește pentru apărarea împotriva găndacilor, cari sfredesc mugurii	—10
12	Scurtă povătuire la stârpirea șoareciilor de câmp	—10
13	Cum să imblătim orzul de bere	—18
14	Vierul român sau Noua cultură a viilor, de Nicolau Iosif, Iuvățator	—70
15	Nutrirea animalelor de casă, de Aurel Cosciuc. Op. pre miat. Cu 6 ilustrații în text	1.50
16	Cuvinte de îmbărbătare pentru Sérbarea pomilor și a paserilor	—20
17	Monilia, o nouă boală a pomilor, de Hermann Kerrn	—10
18	D'aile Pomăritului, sfaturi întocmite de Astra Hodoș	—25
19	Câteva reale facute în porțăriunea dela sate de Dr. Ion Bucur, medic	—30
20	Nimicirea șoarecilor de câmp, Indru și prelucrate după instrucție ministerială	—20

Editura și tiparul tipografiei arhidicezane